

JOHANNES TIELROOY

waardeerd wanneer deze schrijft in den trant van *De Bevrijders*), Coenen, Van Schagen, Gorter, Van Vriesland als romancier, Cola Debrot (merkwaardig dat hij diens fijne boekje reeds heeft opgemerkt), M. H. Székely-Lulofs, Aart van der Leeuw (ook een bewijs van veelzijdigheid, de bewondering van Robbers voor dezen dichterlijken prozauteur)... en tenslotte (maar ik zou de lijst nog aanzienlijk langer kunnen maken) Charivarius, over wien hij een geestig stukje in opzettelijk foutieve taal schrijft (1916, I).

Het zij dat hij afkeurt, dat hij restricties onder woorden brengt, of dat hij onvoorwaardelijk prijst — altijd is Robbers boeiend. Altijd is hij begripvend, warm menselijk, rechtvaardig; hij beoordeelt een schrijver nooit uitsluitend

naar wat deze mist, maar steeds in hoofdzaak naar zijn positieve waarde. Altijd ook is Robbers, bij het beoordeelen zoowel als bij het romanschrijven, de man van den droom,

den vasten, met zijn persoonlijkheid overeenstemmenden droom, de gevormde kunstenaar. Het is ook zoo vertrouwenwekkend, te zien hoe hij studeert, leest, zich op de hoogte houdt, volop in de maatschappij leeft. Het verleden b.v. verwaarloost ook hij volstrekt niet, het buitenland evenmin. Hij herleest Piet Paaltjens, interesseert zich voor de literatuur-geschiedenissen van Kalff en van Prinsen (en voor diens benoeming tot hoogleeraar, evenals voor de intree-rede van prof. Donkersloot). Hij leest een boek over Vondel van Barnouw en prijst het, een boek over mevrouw Bosboom-Toussaint en al wat er verschijnt over en van Busken Huet. Thackeray herleest hij; van een nieuw werk over Goethe, door Streurman, neemt hij met ingenomenheid kennis; met aandacht volgt hij wat er te onzent over Fransche literatuur

(W.) Jos. de Gruyter.
Redacteur van 1930 tot 1931

Mr J. Slagter. Redacteur van 1932 tot 1934